

Podstawowe Zasady Biblijne

Cierpliwość

Różne przysłowia niepewnego pochodzenia ogłaszają, że „cierpliwość to cnota”. Z pewnością jest uznawana za pożądaną cechę w życiu codziennym; lecz zważywszy na złożoność i tempo życia w dwudziestym pierwszym wieku, cierpliwość może być bardzo trudna do zachowania. Czasami wydaje się, że to raczej niecierpliwość i złość są bardziej rozpowszechnione. Apostoł Jakub ostrzega, że *nikt z ludzi nie może ujarzmić języka. Jest to nieokiełznane zło, pełne śmiertelności jadu (Jk 3,8)*; i konsekwentnie doradza: *niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu. Gniew bowiem człowieka nie wykonuje sprawiedliwości Bożej (1,19-20)*.

Lecz cierpliwość to nie tylko umiejętność zachowania spokoju w stresie albo powstrzymywania pokusy, żeby wybuchnąć gniewem, kiedy jest się prowokowanym. Może również opisywać odmowę poddania się trudnym okolicznościom albo zostania pokonanym przez udręki, albo popadnięcia w przygnębienie z powodu opóźnienia. Ta postać cierpliwości może być okazywana przez wiele miesięcy lub lat w oczekiwaniu na coś, na co mamy nadzieję. Jakub pokrzepia pierwszych chrześcijan, stojących w obliczu prześladowań za swoje przekonania: *Poczytujcie to sobie za największą radość, moi bracia, gdy rozmaite próby przechodzicie, wiedząc, że doświadczenie waszej wiary wyrabia cierpliwość (ww. 2-3)*. Ponadto, Piotr przypomina wierzącym przykład Chrystusa: *Bo cóż to za chwala, jeśli grzesząc, cierpliwie znosicie, choćby was i pięściami bito? Lecz jeśli dobrze czynicie i znosicie cierpienia, to jest łaska u Boga. Do tego bowiem jesteście powołani, bo i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście szli w jego ślady (1 P 2,20-21)*.

Oczekiwanie na drugie przyjście

Prawdziwą chrześcijańską nadzieją, ustanowioną w Biblii przez obietnicę samego Boga, jest to, że Jezus Chrystus powróci na ziemię, aby założyć Boże Królestwo. Słowami anioła do uczniów, gdy Jezus wstępował do nieba, *ten Jezus, który został od was wzięty w górę do nieba, przyjdzie tak samo, jak go widzieliście wstępującego do nieba (Dz 1,11)*. Szyderca może od razu wskazać na fakt, że minęło już prawie 2000 lat, od kiedy zostały wypowiedziane te słowa, a Jezus jeszcze nie przyszedł. Lecz dla wierzącego Boże obietnice nie mogą zawieść, a z licznych znaków czasów można czerpać wiele zachęty. Jest też świadomość, że dla każdego ucznia nastął czas próby wiary, o którym mówili apostołowie, okres wyczekiwania na chwalebny wizję, który wymaga cierpliwości.

Potrzeba wytrwania

Pisarze Nowego Testamentu, natchnięci przez Ducha Świętego (2 Tm 3,16), posługują się w greckim oryginale dwoma różnymi słowami do pobudzania cierpliwości w uczniach Jezusa Chrystusa. Pierwsze (*hupomonē* i jego forma czasownikowa, *hupomenō*) ma podstawowe znaczenie „(wy)trwania pod (czymś)”, jak gdyby opisywało kogoś nieugięcie wytrzymującego *pod naporem ciężkiego ładunku*. Wyraża zatem ideę ‘wytrwałości’, ‘wytrzymałości’ lub ‘uporczywości’, i w taki też sposób jest często tłumaczone we współczesnych wersjach Biblii, podczas gdy wersja Króla Jakuba prawie zawsze oddaje to słowo jako ‘cierpliwość’.

Oto jest cecha, której Bóg szuka w tych, którzy idą za Jego Synem, Jezusem Chrystusem. To jest wiara, która pokazuje, że przetrzymuje próby. I jest nie tylko *bierna*, wytrzymując próby, ale też *aktywna*, przejawiając się w uczynkach wiary (Jk 2,14-18). Ta cierpliwa wytrzymałość wybiega poza teraźniejsze trudności ku obiecanemu celowi Królestwa Bożego. Jest zatem całkowitym przeciwieństwem zniechęcenia i przygnębienia, i jest towarzyszem nadziei.

Nowy Testament zawiera wiele ustępów zachęcających do okazywania tego rodzaju cnoty, co być może wyjaśnia, dlaczego pokoleniom chrześcijan udawało się zachowywać swoją wiarę przez okresy brutalnych prześladowań:

- ...w cierpliwości biegnijmy w wyznaczonym nam wyścigu, patrząc na Jezusa [...], który z powodu przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż... (Hbr 12,1-2)
- Jeśli znosicie karanie, Bóg obchodzi się z wami jak z synami... (w. 7)
- ...ale chlubimy się też uciskami, wiedząc, że ucisk wyrabia cierpliwość; a cierpliwość – doświadczenie, doświadczenie zaś – nadzieję. (Rz 5,3-4)
- Zawsze dziękujemy Bogu [...], nieustannie wspominając wasze dzieło wiary i trud miłości, i wytrwałość w nadziei w naszym Panu Jezusie Chrystusie... (1 Tes 1,2-3)
- Błogosławiony człowiek, który znosi próbę, bo gdy zostanie wypróbowany, otrzyma koronę życia... (Jk 1,12)
- Oto za błogosławionych uważamy tych, którzy wytrwali. Słyszeliście o cierpliwości Hioba i widzieliście koniec przygotowany przez Pana, że Pan jest pełen litości i miłosierdzia. (5,11)
- A ponieważ wzmoże się nieprawość, miłość wielu oziębnie. Lecz kto wytrwa aż do końca, ten będzie zbawiony (Mt 24,12-13)

Cecha cierpliwości

Drugie słowo wyrażające 'cierpliwość' w NT (*makrothumia*, i jego forma czasownikowa, *makrothumeō*) w sensie dosłownym wyraża 'nieskwapliwość', 'opanowanie' (gdy ktoś nie daje się wyprowadzić z równowagi), 'nie poddawanie się emocjom' (przeciwieństwo 'porywczności'), i jest często tłumaczone na angielski jako '*longsuffering*' ('cierpliwość' lub 'cierpliwy', dosłownie: 'długo cierpiący'). Jest to cecha powściągliwości w obliczu prowokacji, bycie nieskorym do brania odwetu lub wymierzania kary, wyraźnie powiązana z miłosierdziem, łaską. Jest to w istocie rzeczy cecha charakteru samego Boga, co oznajmił On Mojżeszowi na górze Horeb: *Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i łagodny, nieskory do gniewu [erek af – hebr. odpowiednik 'makrothumia'], bogaty w łaskę i wierność (Wj 34,6)*. Ta Boska cecha znajdowała swój wyraz przy wielu okazjach, kiedy Bóg oszczędzał lud Izraela, mimo że oni buntowali się przeciwko Niemu. Tak samo jest On gotowy wybaczać nam nasze przewinienia poprzez naszą wiarę w Pana Jezusa Chrystusa.

My ze swojej strony jesteśmy powołani do okazywania tej cechy w czasie, kiedy oczekujemy na spełnienie Bożych obietnic. Chociaż postępy Bożego planu wydają nam się powolne, mamy zapewnienie, że Jego zamiar nie uległ zmianie: *A Bóg, czy nie pomści swoich wybranych, którzy wołają do niego we dnie i w nocy, chociaż długo zwleka? (Łk 18,7)*.

W rezultacie mamy czekać cierpliwie na ten dzień: *Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyścia Pana. Oto rolnik cierpliwie czeka na cenny plon ziemi, dopóki nie spadnie deszcz wczesny i późny. Bądźcie i wy cierpliwi i umacniajcie swoje serca, bo przyście Pana jest bliskie (Jk 5,7-8)*.

Równocześnie naśladowcy Jezusa Chrystusa są napominani przez apostołów, żeby imitowali cierpliwość i wytrwałość Ojca w postępowaniu ze sobą nawzajem:

- *Owoce zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wiara, łagodność, powściągliwość. (Ga 5,22-23)*
- *Proszę więc was [...], abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani; z całą pokorą, łagodnością i z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości (Ef 4,1-2)*
- *Tak więc jako wybrani Boga [...], przyodziejcie się w [...] cierpliwość, znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem... (Kol 3,12-13)*
- *Dlatego, umiłowani [...], starajcie się, abyście zostali przez niego znaleźieni bez skazy i nienaganni, w pokoju; a cierpliwość naszego Pana uważajcie za zbawienie... (2 P 3,14-15)*

*Zawierz Jahwe swoje losy i zaufaj Mu [...],
W milczeniu trwaj przed Jahwe i miej ufność w Nim (Ps 37,5-7 BP)*

BP: Biblia Poznańska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. V (ST); Uwspółcześniona Biblia Gdańska (NT)

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com